

FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI ÉS GAZDASÁGI KÉPES HETILAP A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egészévre 2 frt.
Félévre 1 „
Három hónapra 50 kr.

Felelős szerkesztő:
ZSITVAY NÁNDOR.

Egyes szám ára 6 krajczár.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST (Köztelek).

A kiállítás megalkotói.

VÖRÖS LÁSZLÓ

államtitkár.

A kiállítás létesítésével kapcsolatos nagy feladatok megoldói között Dániel Ernő kereskedelmi minister után helyes sorrendben Vörös László államtitkárról kell megemlékeznünk, aki mint a kereskedelmi ministerium legmagasabb tisztviselője, ministerével a kiviteli munkálatokban teljesen osztozott. Mindenki tudja, hogy annak az ezer és ezer ügynek az elintézése, amelyek a kiállítás előkészítésénél a kereskedelmi ministerium munkáját szaporították, az államtitkár hivatását nem kevésbé nehezítette meg; illő tehát, hogy ne feledkezzünk meg róla akkor sem, mikor a munkálkodás elismeréséről van szó.

Farádi Vörös László Csanádmegyében, Dombegyháza pusztán 1849. június 8-án született. Atyja Aradon polgármester volt. Jogi tanulmányainak végzése után tisztviselői pályáját a volt közmunka- és közlekedésügyi ministeriumban 1871-ben kezdte meg, hol 1893-ban már mint ministeri tanácsos vezette a ministerium vasuti szakosztályának kiváló szakértelmet kívánó fontos ügyeit.

Érdemeket szerzett a vasuti szakma fejlesztésében is részt vett. Mint ilyen erős támasza volt ministerének és méltán foglal helyet azok között, akik ezredéves kiállításunkat létrehozták.

tése körül, ugy irodalmi működése által mint a gyakorlati élet terén. Buzgalmának köszönhető, hogy a közlekedési tanfolyamok szerveztettek s

része volt a fővárosi villamos vasuthálózat megteremtésében is. Uttörő munkásságának tulajdonítandó a „Vasuti évkönyvek“ megalapítása, mely becses adattára a magyar vasutak történetének. Ugyancsak ő volt huzamos ideig munkatársa a György Endre által szerkesztett „Vasuti és Közlekedési Közlöny“nek is. Buzgó tevékenysége elismeréséül 1892-ben Ő Felsége a III-ad osztályu vaskoronarenddel tüntette ki.

Államtitkár az 1895-ik évben lett, tehát alig 24 évi hivatalos működése alatt a tisztviselői ranglétrának legmagasabb fokára emelkedett, ami már maga munkásságának és képességeinek bizonyítéka. Mig a kiállítás elnökei s igazgatói időközönként változtak, neki a kiállítás tervét alkalma volt eleitől kezdve állandó figyelemmel kísérni s nemcsak a végrehajtás, de az előkészítés munkájában is részt vett.

Mint ilyen erős támasza volt ministerének és méltán foglal helyet azok között, akik ezredéves kiállításunkat létrehozták.

Vörös László.

Isten ostora.

Mig a fény s pompa ragyogásával ünnepe-
jük ezredéves őseink dicsőségét, ezalatt odafenn
megnyílik a szürke égbolt s a halál hideg szele
seper végig az országon. Rettenetes orkán pusztított a mult héten a Dunántul-tól egészen fel a Tiszahátig. Megsemmisítette, amit utjában talált, ezer és ezer földmivelő egész évi keserves fáradságának minden gyümölcsét. Tönkre mentek a dülöknek még lábon álló terményei az ország nagy részében. Tengeri, dohány pocsék izékké vált, bor nem sajtolódik, gyümölcs nem terem ott az idén. Szegény emberek keserves jajja hangzik mindenfelől.

Hiszen gazdagok eddig sem voltunk. Ami kis termést Isten segítségével a földmives remélt, az úgy is alig lett volna elég arra, hogy terhei lefizetésén kívül magának is téli élelem jusson. S panaszokdtunk már ezelőtt is. Mert alig hallott alacsony ára van még annak a csekély termésnek is, amit az öreg földből kirimánkdtunk. Minthogy mesebeszéd az, hogy rossz termés lenne. Tessék csak a börzére menni. Van ott gabona millió métermázsa számra — papirosból. Már pedig, ami portékából sok van, annak ára leesik. Ezt minden ember tudja. S a gazda ebben mégsem nyugodott meg, a zugolódó panaszokdni mert! De ime most mit tegyen, mikor az a kevese sincsen meg, aminek árát leverhetnék?! Mi légyen annyi meg annyi földmivelővel, akinek góréja és pajtája ez évben üresen marad? S mi legyen azokkal, akiknek e pórul járt földmivesek adtak keresetet?

Jó uraink, politikát csináló nagy urak, ez ám most a kérdés!

Hogy ország csapásává ne válják az inségbe jutott ember, vagy agyon kell csapni egészen, vagy meg kell menteni egészen, ha szükségünk van még reá. S arra a gazdaosztályra, amely reggeltől estig földet tur, hogy az államterhet viselje s mint ősforrás táplálja az ipart és kereskedelmet — mégis szükségünk van egy kicsit. De a segítség nem könnyű munka. Egy kis adóleírás, aminek okvetlen be kell következnie, egymagában még nem segít. Ha azt engedik el, ami úgy sincs meg, abból még nem lehet a jövő évi vetőmagot sem bevásárolni.

Itt csak gyors és olcsó hitel segít!

Az isten ostorától illetett földmivelő a végelpusztulástól csak úgy menthető meg, ha a kormány állami kölcsönnel siet segélyére s lehetővé teszi ezáltal, hogy ez évi terheit tisztázza s rendben beállítsa földjét a jövő évre. Különben a szükség az uzsorához vezetí a gazdát s az kiszípolozza belőle azt a kevés életerőt is, ami még benne maradt.

Hiszen belátjuk, hogy nem lehet feladata az államnak folyton résen lenni az anyagi segély-

lyel, hogy azzal az elemi csapások veszteségeit egyensúlyozza. A gazdának kötelessége önmagáról, minden esetre gondoskodni, s ha egyes gazda ereje kevés arra, hogy ilyen végzetes csapás következményeivel szemben biztosítsa magát, álljanak össze sokan s biztosítsák magukat szövetkezeti alapon. Nincsen olyan veszedelem, amelylyel ne lehetne dacolni, ha tömörülünk. S a gazdáknak országos szövetsége már megalakult; ennek célja éppen az, hogy szövetkezeti intézményekkel szaporítsa az önsegély forrásait. Reméljük, hogy most ez intő példából okulva, a gazdatársadalom megérti azt, ami ennek a szövetségnek lobogójára van írva és a biztosítás terén is a szövetkezés útjára fog lépni.

De ez most eső után való köpenyeg. A gazda e pillanatban teljesen védtelenül áll; ezért szükséges, hogy az állam rendkívüli mentőeszközöket alkalmazzon. Értesülésünk szerint a kormány — mely a legjobban érzi, hogy a gazdasági válság az egész országot a tönk szélére juttathatja — már megtette a lépéseket arra, hogy a károsult gazdákat pillanatnyi segélyben részesítse. A parlamenttől függ, hogy a kormány ezt a mentőmunkát a szükséges terjedelemben hajtassa végre.

Hisszük, hogy a népek képviselői mindent elfognak követni arra, hogy a súlyos csapástól tehetetlenné vált gazdák sorsán megfelelő államkölcsön felhasználásával segítsenek. Ide ugyan milliók kellenek s milliókat mozgósítani nem könnyű dolog. Nincs azonban nehézség, amelylyel a szükség kényszere meg ne birkózzék. Már pedig a szükség soha sem volt égetőbb, mint ma, mert ha most inséges sorsára engedjük a gazdát, akkor bizony megindul a süppedő talaj lábunk alatt és nem lesz többé erőnk arra, hogy azt visszatartóztassuk.

MI HIR A POLITIKÁBAN?

A politikai helyzet. Az egész politikai helyzetet ma egy kérdőjellel lehetne legtalálósabban ábrázolni. A képviselők és miniszterek még folyton üdülnek és utazgatnak. Legnagyobb kérdőjel mindezek között maga Bánffy, a miniszterelnök. Bánffy jön, Bánffy megy — és Bánffy nem szól. A legkülönfélébb találgatások sem zavarják meg hallgatagságában. Igaz-e, hogy Szapáry Gyula gróf veszi kezébe a válság színién álló kormány újja szervezését? Vagy hitelt adhatunk-e annak, hogy a jelen kormány fuzionálással erősíti meg magát a közel jövőben előtte álló viharokkal szemben? Nem tudni. Tehát foly összevissza a találgatás és korteskedés az egész országban. Most azonban a helyzet kezd esomósodni. Wekerle, Podmaniczky s a többi nagyfejúek egymásután érkeznek Budapestre s a minisztertanács is rövidesen összeül. Ebből az ülésből remélhetőleg ki fog egy kis fénysugár szivárogni a mai homályos politikai helyzetbe.

HETI KRÓNIKA.

Darázsfészek. Valóságos darázsfészekké vált a krétai kérdés, amely ezer fulánkkal fenyegeti az egész Európát. A török szultán ugyanis sehogy sem tud rendet csinálni Krétában, miért is az európai nagyhatalmak úgy akarják megakadályozni a további vérontást, hogy egyetértőleg körül zárják Kréta szigetét s megakadályozzák, hogy a Kréta felkelőknek görög csapatok menjenek segélyére. Csakhogy most már a nagyhatalmak között nincs meg az egyetértés. Angolország nem pártolja a kréta körülzárásának tervét, azért, hogy a Balkán félszigeten most uralkodó zavarosban kényelmesen halásson. Az Anglia magatartása komoly veszedelemmel fenyegeti az európai békét. Hir szerint a nagyhatalmak európai kongresszusra jönnek össze, hogy a krétai kérdésben véglegesen megállapodjanak. Fontos eredményeket várnak e kérdésben az orosz császár s a magyar király, s viszont királyunk s a román király között legközelebb véghezmenendő találkozásoktól.

Faure és a cipészsegéd. A francia köztársaság elnöke a minap Lorientben, egy váratlan jelenet alatt olyan magatartást tanusított, amely az ilyesmi iránt rendkívül fogékony francziáknak roppant mód tetszik s nagyon növeli Faure népszerűségét. Faure megjelent Lorientben a kereskedelmi kamara dísztermében és éppen befejezte a kamaraelnök üdvözlőbeszédére adott válaszát, mikor egyszerre csak a köztársaságelnökének közelébe tolatkodott egy Trevaux nevű cipészsegéd, a lorienti szocialista-egyesület elnöke és így kiáltott az elnök felé:

— Ez mind nagyon szép, de a fegyverek munkáját be kell szüntetni; a munkásosztály nevében beszélek! Az alprefektus ijedten sietett oda s el akarta távolítani a cipészsegédet. Zajos kiáltás hallatszott:

— Ki vele! Nem hagyják beszélni! De amikor megint esend lett, Faure egészen nyugodtan így szólt:

— Ennek az embernek talán igaza van, de nyugodtabban adhatná elő a mondanivalóját. Mikor Faure távozott, Trevaux újból megszólította és figyelmeztette a nagy konkurrencziára, ami miatt a szabad munkások sokat szenvednek. Faure erre egyenesen a cipészsegédhez így szólt:

— A dolog engem nagyon érdekel, a kormány majd foglalkozik vele, de ön rosszul választotta meg a pillanatot, a tulbuzgósággal néha a legjobb úgyon is ront az ember. En nem akarom, hogy a demokrácia s a köztársaság elnöke közt csak a legkisebb félreértés is legyen. Es ezután Faure kezét nyújtotta Trevauxnak, ki azt erősen megrázta. A közönség lelkesen éltette a köztársaság elnökét.

MI UJSÁG?

Erzsébet királyné. Erzsébet királyné egészségi állapotáról a legjobb hírek érkeznek Ischlből, ahol a fejedelemszöny jelenleg tartózkodik. Évek óta nem volt ily friss, jó színben. Pedig nem rég, május havában, épen a millenniumi ünnepek alatt oly gyenge és kimerült volt, hogy udvari körökben attól féltek, nem is vehet részt a nagy napokban. Oly beteg volt már az országgyűlés fogadásakor, hogy az ünnepi istentiszteleten való megjelenésére nem is mertek számítani. Az ország azonban mindezeket csak most tudja meg, a felséges asszony valóságos hősiességgel türtte állapotát és ajkán mosolylyal jelent meg mindenütt, ahol kedves nemzete várta. Most azonban már annyira felüdült, hogy a jövő hónapban haza jön hozzánk és egy egész hónapig fog itt tartózkodni, nagyrészt Gödöllőn, de budapesti várában is. Mint hirlik, a királyné korfui kastélyát eladatja, s ezután többet fog közöttünk tartózkodni. Ennek mindnyájan szívből örülnénk.

A király szobra a nyugati pályaudvarban. Az államvasutak igazgatósága a kereskedelmi miniszter beleegyezésével az ezredév emlékére elkészítteti a király ő felségének mellszobrát, melyet a nyugati pályaudvar királyi várótermében állítanak föl. A mellszobrot Zala György mintázza fehér carrarai márványból, ő felsége kilátásba helyezte, hogy október hónapban modellt ül a szobor számára.

Az orosz czári pár bécsi látogatása. Az eddigi megállapodások szerint II. Miklós orosz császár és a czárné e hó 27-én reggel érkeznek Bécsbe. Délután a Hofburgban diszebed, este pedig az udvari operában diszelőadás lesz. Másnap tartják meg a Schmelzen a nagy katonai díszszemlét, a melyen résztvesznek az uralkodóház összes Bécsben időző tagjai. Este a Hofburgban nagy hangverseny lesz a czári pár tiszteletére.

Merénylet az Árpád-szobor ellen. A Brassóban felállítandó ezredévi emlékek ellen merényletet követtek el. Ott készül ugyanis az Árpád-szobor, a melyet a Czenk-hegytetőn akar a vármegye közönsége felállítani. A készülőben levő szobrot — eddig ismeretlen tettesek — megrongálták: a jobb mellről, a vállról és sisakról éles eszközzel szilánkokat hasítottak le. A megsemmisített szobor kijavitása nem kis fáradságba fog kerülni. A merénylet szerzőit eddig még kitudni nem sikerült.

A király a tanítókhöz. Körülbelül három hete, hogy az ország katolikus tanítói kongresszusra gyűltek össze a fővárosban. Ez alkalommal a vezetés, mielőtt a tanácskozás kezdetét vette, hódoló táviratot intézett a királyhoz. A király most a legmagasabb köszönetét nyilvánította a megemlékezésért.

Regruták számbavétele. A honvédelmi miniszterium a közös hadsereg és honvédség részére kivetett

ujjonezjutalék végleges számbavétele tárgyában, mely számbavétel évenként augusztus hóban foganatosítandó, valamennyi törvényhatóságnak körrendeletet adott ki. A körrendeletben a miniszter utasítja a törvényhatóságokat, hogy ezen végleges számbavétel eszközlése végett szerkeszszék meg a védtörvényi utasításban körülírt kimutatásokat s azokat az eddigi gyakorlattól eltérően, ez évben már augusztus 15-én zárják le, hogy ekkép a kimutatások elkésztett felterjesztése által évenként előidézett késéseknek eleje vétessék.

Petőfi és Perczel. A rejtélyesen szomorú véget ért nagy magyar költőnek új ellensége támadt — Perczel Dezső, belügyminiszter személyében. Ugyanis Petőfinek emléket készülnék állítani Segesváron. Nagy-Küküllő vármegye, mint amelynek területén a szomorú emlékü esatater fekszik, 1000 forintot szavazott meg a Petőfi-emlékre. E dícséretes határozatot azonban Perczel Dezső belügyminiszter nem hagyta jóvá. Ez a hír szinte hihetetlenül hangzik. Magyarország belügyminisztere tehát vagy nem tudja, ki volt a nemzetnek Petőfi Sándor, avagy oly borzasztó módon lojális, hogy ezzel is Bécsnek akar hizelegni.

Az agrárprogramm hódítása. A tasnádi választókerület választói közös értekezletükön egyhangulag és lelkesedéssel fogadták el Sváiczter Aladár földbirtokos indítványát, hogy a küszöbön álló országgyűlési képviselő-választásnál esakis olyan képviselőt fognak támogatni és választani, ki agrárpolitikát követ, illetve a ki kötelező nyilatkozatot tesz arra nézve, hogy az Országos Gazdaszövetség programját magáévá teszi s minden a mezőgazdaság érdekeire vonatkozó kérdést a parlamentben első sorban támogat. Vajha ez a példa minél több helyen utánzásra találna.

Kubik adj hangot! Egy Kubik nevű pozsonyi pékinasnak nagy vágya támadt beállni a honvédszenekarba. Irt tehát egy levelet a királyhoz, akit arra kért, írjon a honvédszenekar karmesterének egy „levélkét,” hogy vegye őt fel a zenekarba. A kabineti iroda a honvédelmi miniszteriumhoz s ez a pozsonyi honvédkerületi parancsnoksághoz küldte a különös kérvényt további elintézése végett. A pékinast Holüb karmester magához hívatta s ekkor kitünt, hogy a gyerkőcz nemesak semmi hangszerhez sem ért, hanem fütyülni sem tud hibás hangok nélkül. Ily körülmények közt persze az alkalmazásról szó sem lehetett s Kubik kénytelen volt tovább is sütni a pozsonyi dióspatkót.

Bátor életmentő. Sziget-Szent-Miklós község mellett a Dunában fürdött egy fővárosi tanítónő leányával, noha nem tudnak uszni, messzire távoztak a parttól. Az ár elragadta a fürdőző nőket s mély vízbe sodorta. A part mellett szintén csak nők és kis gyermekek fürödtek, a kik semmit sem tehettek a már végveszélyben forgó nők megmentésére. Akkor ért éppen a partra Vajdaffy Dezső műegyetemi hallgató. A bátor ifju a vízzel küzködő nők láttára egy

perezig sem habozott, hanem a Dunába ugorva, előbb a már elmerülő kis leányt mentette meg. A mint a leányka biztonságban volt, a derék ifju rögtön újra a habokba vetette magát, hogy az anyát is megmentse. A nagy erőfeszítéstől kimerülve már maga is közel volt az elmerüléshez, mire a tanítónőig sikerült eljutnia s őt a partra kihoznia. A parton állók lelkesen megéljeneztek a bátor életmentőt.

Bottal fizetett lakbér. Ratmonest, Lippa melletti községben, Kijurán Pável ottani gazda nem igen takarékoskodott s csakhamar kótyavetyére került mindene. Még csak a háza volt hátra, de nem régi-ben azt is el kellett adnia. Dubrián Joun ugyanottani gazdaember vette meg, de mivel nagyon szánta a szegénységbe jutott családot, egy ideig meghagyta őket a házban. Végre, mikor erélyesen felszólította a potyázó gazdát, hogy más lakást keressen, neki esett az egész család és bottal, vasvillával úgy helybenhagyták a szegény Dubriánt, hogy a szomszédok vérben-fagyban mentették ki lakói körmei közül.

A fürdés áldozatai. A rekkenő hőség elől a folyók habjaiban üdülést kereső közönséget gyakran éri a veszély, hogy olyan helyekre jut, ahol a mindent magával sodró ár ellen küzdeni nem tud. Ujabban három esetet közölnek, amelyekben a szerencsétlen áldozatok a habokban keresett üdülés helyett a halált találták. Így Körmenden Kohl Konrád huszonkét esztendősről fodrász a magasra feláradt Rábában fürdött. A kitünő uszó kétszer is átuzta a folyót, de amikor harmadszor is bele akart fogni ebbe a vakmerő vállalkozásba, elfogták a görcsők, amelyeknek következtében alábukott és többé élve elő nem került. — Vasnádon egy fiatal gyermek, Schusthül Alajos, lelte így halálát szülei nagy bánatára. — Miskolezon pedig Deák István vasuti tiszt lakolta meg életével azt a próbálkozást, hogy az örvényekkel telt Sajó egyik veszedelmes helyén akart fürdeni. Hiába figyelmeztették barátai a hely veszedelmességére, ő ezekre nem hallgatott. Beleugrott a vízbe, de abból többé élve nem került vissza.

A századvégi pogányok. Párisban egy liga keletkezett, mely a régi pogányságot akarja visszaállítani. Ez a liga felhívást bocsátott ki, melyben azt fejtegeti, hogy a keresztény vallás visszatartóztatja az embereket a földi vigasztól s örömeiktől, mert a túlvilági boldogság ígérete önmegtartóztatást követel. Azért hát állítsuk vissza a régi pogányisteneket s ürítsük fenéig az erkölestelen élvezetek poharát. Sajnos, hogy ennek a romlott társaságnak, mely legfeljebb 25 botot érdemelne, már hivei is akadtak a feslett életű Párisban.

A mostoha. Keller Sándor esongrád-tanyai vagyonos gazdaember szegény leányt vitt haza a portájára, amelyről csak nemrégiben temette el az első feleségét. Három szép gyermeke volt, akiket a mostoha gondjára bízott. A házasság után sorra elhaltak a gyermekek úgy, hogy a szegedi bíróság gyilkosság miatt le is tartóztatja a szép Kajtár

llonát, a gyermekek mostoháját. Nyolcz havi vizsgálati fogság után szabadult csak ki és ekkor husz éves mostoha fiát vasvillával megölte. A vizsgálat során kiderült, hogy egyedül akart örökölni s ezért gyilkolta meg a mostoha gyermekeket.

Borzalmas gyilkosság. Nagy feltűnést keltő, borzalmas gyilkosság történt a Belényes-Tárcány (Bihar m.) határában levő Bunta-Füzesben. A lovászok meggyilkolva találták Bunta Ferencz jómódu tárcányi gazdát, a ki az előtte való este ment ki több lovászegényvel a mezőre. A nyomban megejtett vizsgálat során megállapították, hogy a gyilkos alvás közben támadt áldozatára, s azt fejszével a szó szoros értelmében összekonzolta. Az állati gyilkos nem elégedett meg áldozata halálával, a széles és éles fejszével oly csapást mért a már akkor holt ember ajakára és szájára, hogy az orr és ajak egyrésze a bajuszszal együtt elvált, a felső fogsor előrsze az inynyel együtt kiesett, s a nyelvet ketté vágta. A fejsze oly mélyen hatolt be a száj és torokba, hogy csak a nyakésigolya tartotta a szédarabolt fejet. A gyilkossággal egy volt eselédjét: Ille Vaszalit gyanusítják, kit elbocsátott a szolgálatból. A gyanusított szolgalegényt elfogták és bilincsekbe verve beszállították a belényesi fogházba.

Összekötözött hercegnők. Himmelmarm németországi községben farsa história esett meg két hercegnővel. Henrik hercegné és Angolországból érkezett nővére, battenbergi Viktoria hercegnő, kimentek a birtokukra, hogy megnézzék az új gépekkel való esepelést. Míg a két nő nyugodtan és érdeklődéssel elmerült a gépek szemléletébe, egy asszony, egész észrevétlenül, összekötözte őket szalmából font vékony kötéllel. Mikor észrevették, csodálkozva kérdezték az inspektort, hogy mit jelent ez a szokatlan eljárás. Ez azután megmagyarázta nekik, hogy a birtokon már rég szokás a földesurakat így megtisztelni, a kik azután pénzzel váltják meg szabadságukat. A két hercegnő most még nagyobb zavarba jött, mert egyetlenegy fillér sem volt náluk. Végre a parasztasszony szabadította ki őket zavarukból, kijelentvén, hogy hitelez nekik. Mikor a hercegnők hazaértek, nagyobb pénzösszeget küldtek a munkásnők részére.

Egy községi bíró kitüntetése. A trencsénmegyei Puchó községben a napokban adta át a környék intelligenciájának és a vidékről besereglett nagyszámú nép jelenlétében Szalavszky főispán, Mazán András bohuniczi községi bírónak 25 éves közszolgálatául jutalmául ő felsége ezüst érdemkeresztjét, szép beszéd kíséretében. Az ünnepély után lakoma következett, melyen számos előkelő vendég vett részt.

Országos zivatar. Óriási szélvihar dühöngött a múlt héten, amely országsszerte borzasztó károkat okozott a gazdáknak. Az orkán több helyen jégesevel párosult és nem csak a lábon álló terményeket tette tönkre, hanem házakban, állatokban, sőt emberéletben is kárt tett. Legjobban pusztított Pest, Bihar s Hajdu vármegyékben, de az ország sok más

részből is folyton érkezik még a károsult gazdák panasza. Olvasóinktól is több értesítés jött hozzánk a példátlan zivatar felől; így Izsák és Fülöpszállás meg Nádudvar környékéről valóságos Istenítéletet jelentenek.

Andrée északi utazása. Egy bátor svéd léghajós, Andrée mérnök léghajón akarja megközelíteni az északi sarkot. Léggömbjének megtöltésével már a múlt hónap 30-án elkészült s most alkalmas szélirányt vár, hogy fölszállhasson. Eddig mindig kedvezőtlen volt a szélirány s a fölszállás nagy veszedelemmel járt volna. Oszkár király az expedíciónak tizenkét üveg 1834-iki Porot-bort ajándékozot. E bort, melyet Oszkár király az elhalt Lajos portugáli királytól kapott, csak akkor fogják kiinni, mikor az északi sarkot elérték.

Innen-onnan. Három milliós örökség. Csinos kis jusshoz jut egy nagy pör szerencsés kimenetele folytán Palásthy Fábian ó-becsei szállási tanító. A pört Palásthy apja kezdte meg a keeskeméti határban fekvő Szentkirályi uradalom miatt, amelyet az öreg Palásthy öreganyja, aki Szentkirályi lány volt, hagyott a Palásthyakra. A napokban végre ez a nagy pör eldőlt s most a szegény szállási tanító s öreg szülője három millió forintot érő dominiumnak az urai. — **Csodaszülött ikrek.** Mocerie Vázó szerajevói szabóinast, ki most került csak a városba mesterséget tanulni, mindenki megbámulja, mert egy-egy kezén hat ujja van, a jobb lábán is hat és a balon öt. Az ő ikertestvérenek azonban már csak az egyik kezén van hat ujja. Különbözik mindakettő eszes, egészséges fiú és jelenleg 11 évesek. — **Meglötte az apósát.** A torontálmegyei Német-Czernyán Reiter Péter gazdász, ki nejevel régóta viszálykodott, az ablakredőnyön keresztül revolverével háromszor rálőtt apósára, Schiszler Józsefre, aki vértől boritva összerogyott s most a halállal vívódik. A merénylőt elfogták. — **A hőség Észak-Amerikában.** New-Yorkból sürgönyzik, hogy az Unio államokban borzasztó hőség uralkodik. 103 fokot (Fahrenheit) konstatálnak árnyékban. Szombaton napszúrás következtében New-Yorkban és Brooklynban tizennégy haláleset volt, St.-Louisban husz és Chicagóban tizenöt. New-York utcáin száz és száz ló esett össze döglötten. Sok műhely és gyár van zárva. Az üzletek csaknem teljesen szünetelnek. — **Az erkölcsösség jutalma.** A Gizella kiházásító-egylet által a millennium alkalmából a belügyminiszterium rendelkezésére bocsátott öt darab ezerkoronás adomány egyikét Cséki Lidia újvidéki tiszta erkölcsű, példás viseletű református hajadon kapta, ki tegnap tartotta esküvőjét Nyiri András földmivessel. A városházán ez alkalommal nagyszámú közönség gyűlt egybe, hol Flatt Viktor főispán személyesen adta át az ezerkorona jutalmat emelkedett hangu beszéd kíséretében. — **Kolerahír Nagybecskereken.** Óriási rémületet keltett Nagybecskereken az a hír, hogy ott kolerában való megbetegedés történt. A rendőrség a hatósági orvossal rögtön megvizsgáltatta a beteget és ekkor kiderült, hogy az eset csak kolerin.

A gazdaközönség hasznosan cselekszik, ha szükséglete beszerzésénél a forrást nagyon is megfontolja. A tényleg megbízható fajazonos magvakat csak az olyan óriás forgalmu cégeknél, mint p. o. Mauthnernél lehet beszerezni, mert az ilyen világcégek rengeteg nagy forgalma lehetővé teszi, hogy nagyon szerény haszonnal juttathassa a legmegbízhatóbb vetőmagot a gazdának.

GAZDASÁGI DOLGOK.

A vetési munkálatokról.

A gazda jóformán az aratással sem készült még el s máris a közeli vetésre kell gondolnia. Nem hiába mondja a példabeszéd, hogy: ki mint vet, úgy arat, de ehhez még hozzá tehetnők azt is, hogy aki mint műveli talaját, úgy látja hasznát; miután pedig a vetést megelőző talajmunkálatok rendkívüli fontossággal bírnak a gazdálkodás jövedelmezőségére, szükségesnek tartjuk olvasóink figyelmét az ezen munkálatokkal kapcsolatos egynémely tudnivalókra felhívni.

Mint említettük, a kifogástalan vetés alapfeltétele először az, hogy a talaj kellően, azaz oly módon legyen előkészítve, hogy a belévetendő mag a diszléséhez szükséges feltételeket megtalálja, másodsor, hogy vetési célra a legjobb minőségű magot használjuk, s végül, hogy azt kellően alátakarjuk. Ha ezen kívánalmakat sorba vesszük, akkor mindenekelőtt hangsúlyozzunk kell, hogy a kiscgazdának jóval nagyobb terméseik lehetnének, ha földjeiket úgy készítenék elő, a mint azt pl. a nagyobb uradalmak megteszik, a melyeknek azért van többnyire jóval nagyobb termésük a környékbeli kiscgazdáknál, mert megadják a földnek azt, a mire szüksége van, t. i. a kellő trágyázást s a jó megmunkálást. Igaz ugyan, hogy a kiscgazda nem rendelkezik azzal az igáserővel mint a nagy uradalmak s így a legjobb akarattal sem képes szántóföldjeit úgy megmunkálni, amint az óhajtott volna, de viszont igaz az is, hogy a legtöbb esetben sokkal jobban megmunkálhatná talaját a rendelkezésére álló erővel, mint a hogyan ezt teszi, a minek jó eredménye azután nem is maradna el.

Lássuk már most, milyenek a viszonyok e tekintetben nálunk Magyarországon. Az ország nagy részében még ma is a háromnyomásos gazdálkodás divik, a melynek lényege az, hogy a szántóföldet három egyforma részre osztva, az egyik rész ugarinak marad, a másik őszi, a harmadik tavaszi gabonával vettetik be. A következő évben az őszi kerül az ugarba, az őszi helyére a tavaszi vetemény, ennek földje pedig azután ugarinak marad meg. A legtöbb gazda azt tartja, hogy azért kell ugarolni, miszerint a föld magát kipihenje, mert a két évi terméstől kifáradt, elerőtlenedett. Azoknak, a kik ezt állítják, igazuk is van, de csak abban az esetben, ha szemes és kapás növényeken kívül egyebet nem termelnek s ha nem áll rendelkezésükre elegendő trágya, melylyel a talaj termőerejét pótolják. Ha van elég trágyánk s a szemes és kapás növényeken kívül takarmánynövényeket is termesztünk, akkor az ugar bátran elmaradhat, s ezt az utóbb említett növények termelésére használhatjuk fel a nélkül, hogy szántó-

földeinket kizsarolnánk. Ma még nálunk a legtöbb gazda azt tartja, hogy jó repeze- és buzatermést csak az ugar ad s ebben a nézetében nem engedi magát megingatni, de részünkről azt hisszük, hogy a mai nehéz gazdálkodási viszonyok nem sokára kényszeríteni fogják, hogy az ugartartást abbahagyja. Azon gazdák, akik még ugart tartanak, annak helyes megművelésénél a következőket tartsák szem előtt. Általános szabályul állítható fel, hogy az ugar legalább háromszor, de ha lehet négyszer szántassék fel; ezen szántások közül az első szántás, miután az ugarnak mindig a tavasziak alól felszabadult szántóföld hagyatik meg, mindig a tarló szántás legyen, amelynek fontosságáról épen a mult számunkban irtunk részletesebben; ezt követi az őszi mély szántás, majd a tavaszi munkálatok végeztével a közép-mély keverő szántás, végül pedig a vetést közvetlenül megelőzőleg a sekély vetőszántás. A ki ugarját nem az említett módon műveli meg — különösen pedig, aki az őszi szántást elmulasztja — az ne várjon az ily földbe vetett növénytől oly termést, mint a ki megfelelően művelte meg ugarját.

Az őszi vetemények közül a repezét és buzát szokták ugarba vetni. A *repezét* határozottan legmegfelelőbb ugarba vetni és pedig azért, mert ezt többnyire már augusztus közepe táján kell elvetni, a mely időre — különösen ha az időjárás száraz — esakis az ugart lehet porhanyóra megművelni; erre annál inkább kell ügyelni, mert az apró magvu repeze rögmentes, apróra megművelt talajt kíván. Az ugarba vetett repeze különben azért is biztosabban megterem, mert az ugar száraz időben mindig nyirkosabb mint az a talaj, a melyről már egy termést levettünk azon évben. Ha a vetőszántás után, melyet közvetlenül a vetés előtt kell végeznünk, a talaj nem elég porhanyó, akkor azt borona és henger segítségével kell a kívánatos állapotba hozni. Gabona után repezét vetni — amint azt nálunk némely vidéken teszik — nem czélszerű, mert a talajt alája kellőképen előkészíteni nem lehet.

A *buzát* gyakran ugarba, legtöbbször valamely elővetemény után szokás vetni. Sokan azt tartják, hogy a buza alá legalább háromszor kell szántani; ez az állítás csak akkor helyes, ha a buzát ugarba vagy valamely korán lekerülő elővetemény (pl. zabosbükköny, repeze) után vetjük el. Ha a buzát ugarba vetjük, akkor a talajt alája ép úgy készítjük el, mint a repeze alá. Repeze vagy zabosbükköny után 3-szor szántunk, és pedig először adunk egy tarlószántást, azután egy második mély és végül egy közép-mély vetőszántást. A buza nem szereti a tulságosan elaprózott, tulporhanyó földet, de viszont nem jó azt rögs földbe sem vetni. Ha lóhere után vetünk buzát, akkor két szántás is elegendő, és pedig egy sekély és egy mély szántás; egy szántásba vetni lóhere után nem czélszerű. Kender, mák, korán lekerülő dohány és csalamádé után szintén

elegendő kétszeri szántás, míg későn lekerülő dohány, tengeri és répa után egy szántással kell beérnünk, mert többre már úgy sem futja az időből. Töltögetett tengeriföldet a megszántás előtt ezélszerű keresztben megboronálni, hogy a szántás után egyenletesebb legyen. A vetőszántást a buza alá ezélszerű közvetlenül a vetés előtt végezni, mert a buza nem csak megtüri, de kedveli is a friss szántást.

A vetőmagot illetőleg mint már többször, úgy ez alkalommal is hangsúlyozzuk, hogy üszög ellen a gazda el ne mulasztja a páczolást. A helyes páczolási eljárást többször közöltünk már a „Független Ujság”-ban, de ezélszerűnek tartjuk most is közölni. A legjobbnak bizonyult páczolási mód a következő:

A páczolásra használandó folyadék $\frac{1}{2}$ százalékos legyen, azaz 100 liter vízre $\frac{1}{2}$ kg. kékgálicz veendő. Legjobb a páczolásnál következőképen eljárni: vegyünk egy nagy kádat, a melybe 500 liter buza jól elfér; ezen mennyiség csávázására veszünk 1 kg. kékgáliczot, melyet előbb meleg vízben felolvasztunk s azután ezen oldathoz annyi hideg vizet keverünk, hogy az a buzával telt edénybe töltve, még 8–10 cm.-nyire magasabban álljon a buza színe felett. Ha a vetőmag nagyon üszögös, akkor azt ezen páczban 16 óráig, ha kevésbé üszögös 12 óráig kell bennhagyni. Ezen idő elteltével kivesszük a buzát a kádból, egynehányszor megforgatjuk, mire az annyira megszikkad, hogy kézzel vethető: de ha géppel vetjük a buzát, akkor azt 24 órán át kell szárítani. Ily módon csávázva a buzát, a rá tapadó üszöggombákat biztosan előljük, míg a felületesen végzett csávázásnak semmi haszna sincs. A mondottnál erősebb páczot nem szabad használni, egyrészt mert felesleges, másrészt mert a buza csirázó képességnek árt a $\frac{1}{2}$ %-nál erősebb csáva.

A rozst leginkább homoktalajban termelik; miután ezen talajok amugy is lazák, ügyelni kell, nehogy sokszori szántás által tulságosan fellazítsuk. A rozst sohasem szabad friss szántásba vetni, mert ez megülepdedt talajt kíván, miért is a vetőszántásnak a vetést legalább 7–10 nappal meg kell előznie.

Az őszi árpa alá a talaj csak úgy készítendő el, mint a buza alá; de miután ezt korábban kell vetni, ezért csak oly növények után termelhető, melyek korán kerülnek le a talajról.

A fentiekben elősoroltuk, hogy miként készítendő el a talaj az egyes növények alá. Ezután következik a vetés, melynél főfeltétel az, hogy minél jobb minőségű vetőmagot használjunk. Bizony csak magamagát esalja meg az, aki az aljamagot használja fel vetőre s aki ocsut vet, ocsut arat. Hiába készítjük el jól szántóföldeinket, ha nem használunk jó magot, s azért ne sajnálja földjétől senki a legjobb minőségű vetőmagot, meghálálja azt bőven a nagyobb s jobb terméssel. A vetést magát végezzük kézzel vagy géppel; ez utóbbi módnak

sok előnye van a kézzeli vetés fölött, mert nem csak hogy tetemes mennyiségű magot takaríthatunk meg a vetőgépekkel, de a magot is egyenletesebben szórhatjuk föld alá, minek következtében egyformább lesz a kelés s nem jut egy helyre tulsok, a másik helyre semmi mag, a mi a növények kifejlődését hátráltatja. A kisgazda többnyire nincs azon helyzetben, hogy a maga erejéből egy vetőgépet beszerezhessen, de megteheti társulás útján, olyformán, hogy több falujabelivel összeáll s közös költségére szereznek be egy gépet, melyet sorrend szerint használnak azután minden társtulajdonos. Sok helyütt tesznek már így a kisgazdák, s bizony jó hasznát veszik közös gépüknek mindannyian. A kézzeli vetés mikéntjét mindenki ismeri s így arról nem szólunk, csupán azt jegyezzük meg, hogy a mag kellő alátakarására — a mely fogással jobban végezhető mint közönséges boronával — kell nagy gondot fordítani.

Ezekben mondottunk el röviden tanácsainkat a vetés helyes végzése tekintetében, már most csak azt óhajtjuk, hogy ezeket megszívelve s követve, azoknak a jövő termés alkalmával bő hasznát lássák gazdáink.

Tisztátlan gabona tisztogatása. Az olyan gabonát, a mely üszög, föld vagy por által van bemocskolva, használatra és eladásra igen jól meg lehet tisztogatni fűrészporral. Az erre a célra használandó fűrészpornak finomabb szeműnek kell lenni mint a gabonának, hogy a tisztogatás után könnyen ki lehessen rostálni, továbbá legyen jó száraz és gyantamentes, vagyis nem fenyőfa fűrészpor. Ha a gabonán vastagon van a tisztátlanság, akkor körülbelül minden hektoliterre 2 liter fűrészport veszünk, azt hosszabb ideig és jól összekeverjük a gabonával, hogy a fűrészpor a szennyet magára vegye, s ha már a fűrészpor nagyon mocskos, ki kell rostálni és frissel folytatni a munkát. Ha kevesebb a mocskok, akkor a gabonát a fűrészporral egyszerűen összelapátoljuk s azután a fűrészport kirostáljuk. Kivált üszögös buzát lehet ily módon jól megtisztogatni, de ez a tisztogatás csak az őrlésre és eladásra szánt gabonához való, a vetőmagot az üszögtől csak páczolással lehet igazán megszabadítani.

Paradicsom eltevése. Friss paradicsomot, egy német lap közlése szerint, a következő módon lehet eltenni: Kőfazékba rakjuk a jól leszárított paradicsomalmákat, aztán felforralt és lehűtött sűrű konyhasóoldattal leöntjük, a fazekat légmentesen fődővel beborítjuk, s a fődőt kövel lenyomjuk és az edényt mérsékelt hűvös helyre állítjuk. Használat előtt a paradicsomot hideg vízben ki kell áztatni.

Az ezredév ünnepe.

Kongresszusok.

A kiállítás alkalmával a különféle foglalkozás-nemeket követők, testületek és érdekesoportok buzgón tartják a kongresszusokat, hogy eként megvitassák egyes szakügyeiket s bajaikat, óhajaikat a nyilvánosság előtt kifejezésre juttassák.

Augusztus hó 10-én a *magántisztviselők* tartottak országos kongresszust, melyen főként a szolgálati viszony törvényileg való szabályozását sürgették.

Most serényen folynak az előkészüldések az *ipari kongresszusra*. E kongresszus főképen az egyes iparágak fejlődését gátló akadályok elhárításának módjaival fog foglalkozni. Targyaltatni fog több érdekes, a munkaviszonyt és általában a munkásügyet érintő kérdés is. Résztételre jelentkezhetni az előkészítő bizottságnál (Budapest, VI., Uj-uteza 4).

Az *országos gazdakongresszust* szeptember 24. és 25. napján tartják meg. Itt tervezik megalakítani a gazdasági egyletek országos szövetségét, amely szövetség a magyar gazdák érdekeit megoltalmazni lesz hivatott. Ugyanez időben foly le a *gazdatisztek kongresszusa* is, melyen főként a gazdatisztek helyzetével s a szolgálati viszony törvényesen való szabályozásának kérdésével fognak foglalkozni.

Ünnepélyek.

Országos tüzoltó-ünnep. Augusztus 15-én tüzoltóvilág lesz Budapesten. Ekkor és a következő napokon tartják meg az országos tüzoltó-versenyt és a kongresszust, melyre az ország minden részéből tömérdek testület jelentkezett. Közel hétezerre rug a jelentkezők száma, akik közt szép számmal vannak külföldiek is. Így Ausztriából 19 tüzoltó-testület küld képviselőt Budapestre. Az ünnepélyeken, ezuttal először, részt vesz József főherceg, az országos tüzoltó-szövetség fővédnöke, a kit a bíráló-bizottság elnökségére is fölkérnek. A versenyekben való mérkőzésre 38 testület jelentkezett.

Országos dalosünnepély. Augusztus 13-án és 14-én az ország különböző városaiából 1300 dalár érkezett a fővárosba a kiállítás megtekintésére. És pedig a debreczeni daloskör, az aradi, a békéscsabai iparos daloskör, a munkácsi dalegyesület, az egi daloskör, a győri ének- és zeneegyesület, a kassai régi dalegyesület, a kecskeméti polgári daloskör, a kecskeméti városi daloskör, a komáromi dalegyesület, a makói daloskör, a makói földmivesek dalegyesülete, a máramaros-szigeti polgári dalkör, a marosvásárhelyi daloskör, a mezőturi daloskör, a miskolci dalegyesület, a nagy-károlyi dalegyesület, a nyiregyházi dalegyesület, a rimaszombati daloskör, a szatmárnémeti dalegyesület, a szegedi daloskör, szegzárdi daloskör a szegedi polgári daloskör, a temesvári gyárdalegyesület, a tordai daloskör, az ujvidéki daloskör, az ungvári daloskör, a zilahi daloskör, a zornbori kaszinó-egyesületi daloskör, a diósgyőri „Jó

szerecsese!” daloskör, az érmihályfalvai daloskör, a soproni férfi-daloskör, a szabadkai dalegyesület, a báttaszéki daloskör, a békési iparos daloskör, a losonezi dalegyesület és az ó-becsei polgári daloskör. A dalárok zászlók alatt, testületileg vonultak a kiállításra. A nagy dalversenyt e hó 16-án tartják meg az ünnepélyek csarnokában.

A kiállítás vendégei.

A *horvátok*. Horvát-Szlavonországból augusztus 6-án immár az ötödik nagyobb csoport érkezett a magyar fővárosba, a kiállítás megtekintésére. Ezattal Varasdmegye és Varasd város polgárai jöttek fel mintegy nyolezszázan. A horvátokat igen szívélyesen fogadták s ezek is több ízben kifejezést adtak Magyarország iránt való őszinte ragaszkodásuknak.

Románok. Augusztus 18-ára két nagy oláh nemzetiségükből álló tömeges kirándulást jelentettek be a kiállítás igazgatóságánál, az egyiket Hunyadmegyéből, a másikat pedig Krassó-Szörénymegye oravicai járásából. Az érkezők nagyobb része ünnepi ruhában jön, ami igen érdekes látványt nyújt majd, minthogy Krassó-Szörénymegye románjainak népviselete egyike a legszebbek és legfestőiebbeknek.

Székelyek. A székelyek közül két nagyobb csapat érkezik meg e hónapban a kiállítás megtekintésére. Udvarhelymegye főispánja ugyanis bejelentette a kiállítás igazgatóságának, hogy Székelykeresztúrról augusztus 23-án 346 székely indul a fővárosba a kiállítás jegyfüzeteivel. Augusztus 20-21-én pedig Ágostonfalváról és vidékéről tartózkodik majd 1000 székely a kiállításon.

A szatmármegyei tanítók. Szatmármegyéből Bodnár György kir. tanfelügyelőségi tollnok vezetése alatt 100 tanító fog augusztus 16-án Budapestre rándulni a kiállítás tanulmányozására. Eddigi megállapodás szerint az ott tartózkodás három napra van tervezve.

A kiállítás bíráló-bizottságai.

A kiállítás bíráló-bizottságai a mult hét folyamán megalakultak. Ugy az összbizottság, mint a csoportbizottságok, nehéz és fáradságos működésüket a Wekerle Sándor elnöklete alatt már meg is kezdték.

Az időleges kiállítások sorrendje.

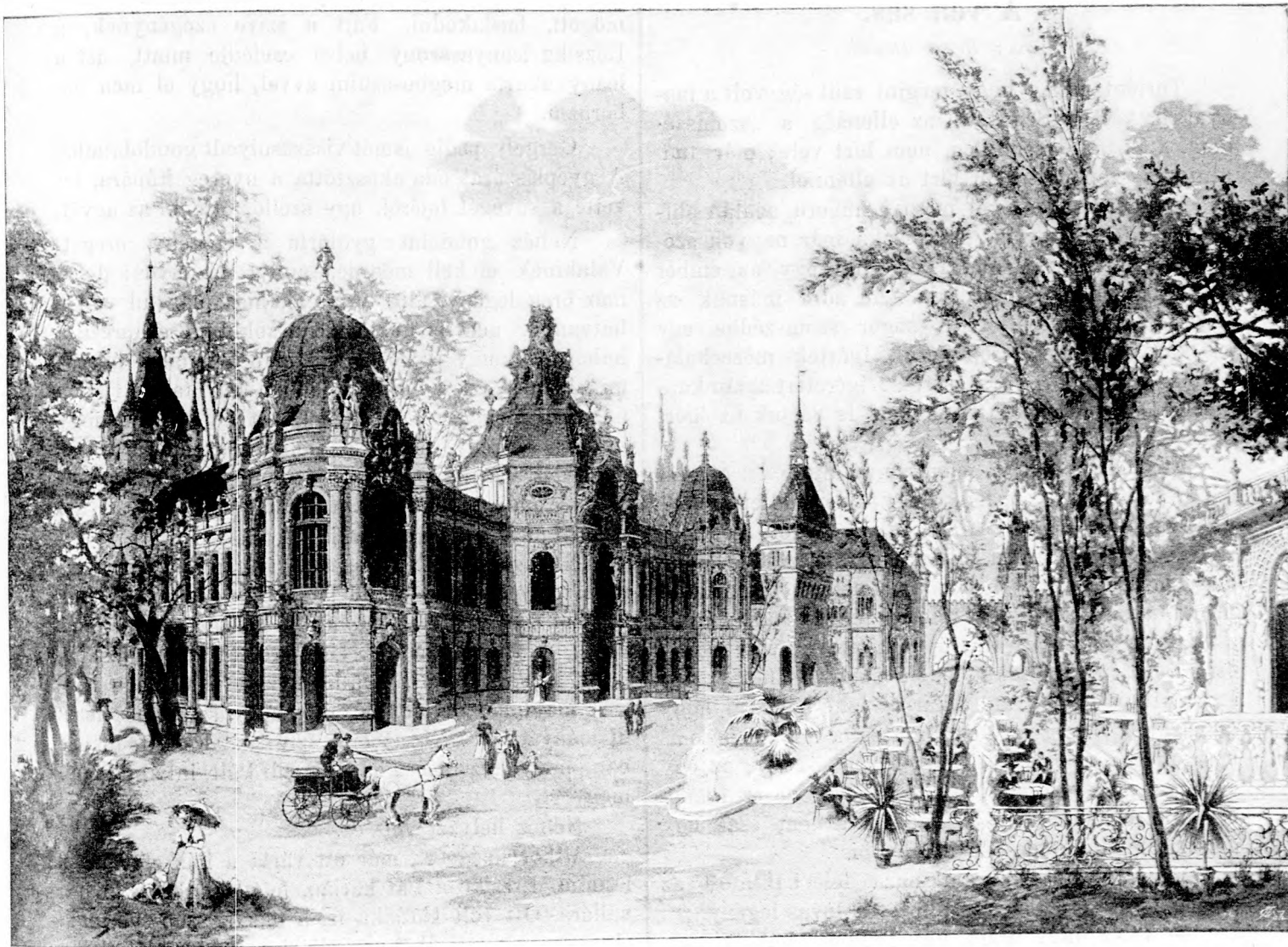
Az időleges kiállítások pavillonjában augusztus 15-én rekesztik be a mesterinasok és segédek kiállítását, amikor is azután e hónap 19-én a kertészeti időleges kiállítások sorozatában a harmadik csoport, a nyári virág-, zöldség- és gyümölcskiállítás nyílik meg. A bejelentések határideje e hó 10-ikén lejárt. A többi időleges kiállítást a következő sorrendben fogják megtartani; augusztus 21. Az élőméhek nagy kiállításának megnyitása délelőtt 10 órakor az állatkiállítási területen (Erzsébetkirályné-ut.) Augusztus 25. A III. kertészeti időleges kiállítás bezárása. Aug. 31. Az élőméhek nagy kiállításának berekesztése.

Képeinkhez.

Történelmi csarnok. Ezeréves multunkat minden időszakában tán a leghüebb vonásokban mutatja be a kiállítás történelmi csoportja. A honfoglalás idejétől a mai időkig ezer esztendő történetünk minden részletére élénk világot vet az az óriási halmaza a műemlékeknek és műkincseknek, melyek az ezredéves kiállítás történelmi csarnokában fölhalmazva vannak.

A történelmi csoport épületei már magukban véve is feltüntetik a különböző építészeti stílusokat

ványai, Árpádházi királyaink érmei, pecségei és oklevelei igen érdekes részleteit képezik a történelmi kiállításnak, bár meg kell vallanunk, hogy csak apró morzsák már csak azok, amiket az idő viszonytársága ezredéves multunk e dicső korából meghagyott. A csucsives épületesoport a vegyes házbeli királyok korának emlékeit foglalja magában. E kor az igazi magyar lovagkor, melynek betetőzése a mohácsi nagy katasztrófa volt; e kor történelmi tárgyai és a középkori városi életre vonatkozó emlékek egész halmaza: Róbert Károly, Nagy Lajos, Mária és Zsigmond uralkodására vonat-

Történelmi főcsoport.

s azok fejlődését hazánkban. Az épületek falain és műrészletein évszázadok nyomai és viharai vannak hűen visszatükrözve; az egymást követő román, csucsives és reneszánsz építési rendszerek a három egymástól elkülönített épületesoport építkezésén vannak feltüntetve s történelmi emlékeink is e koroknak megfelelő stílu épületekben nyertek helyet. Szent István korának jellemző kifejezéseül egy román stílu benézés monostor épült, melynek külsejét első királyunk és Szent Adalbert érsek domboralakjai ékesítik. A honfoglalás térképe Árpád és a vezérek utvonalaival (Béla király névtelen jegyzőjének adatai nyomán), a jellemző sirleletek, fegyverek, régi román templomok faragott marad-

kozó emlékek mellett ott látjuk Hunyadi Mátyás idejének emlékeit, melyek a hatalmas fejedelem műszeretetének fényes tanujelei. A reneszánsz csoport a mohácsi időtől az 1867-iki koronázásig magában foglalja az újabb kor emlékeit.

A horvát történelmi és művészeti csarnokban a horvát templomok és kolostorok gazdag műkincsei vannak fölhalmazva. A régi horvát-szlavon királyság idejéből megmaradt emlékek, a műtárgyak sokasága továbbá a horvát festők esetei alól kikerült képek teszik érdekessé s kiváló becsüvé a horvát műcsarnokot, amelyet lapunk mai számában szintén bemutatunk olvasóinknak.

MULATTATÓ.

A vén sas.

Irta: Réva Dezső.

Történt pedig, hogy megint szükség volt a magyarság véérére. Szoritotta az ellenség a „szomszédot”, a ki, mint rendesen, nem birt vele; már tudniillik a szomszéd nem birt az ellennel.

Először csak szóval ment a háboru, azután püfölni kezdték egymást. A muszká már nagyon szorongatta az osztrák sógort és minthogy az ember már olyan, hogy szereti oda nem adni másnak az egyetlen subáját: átjött a sógor szomszédba egy kis katonaságot kölcsön kérni. Igérték mézeskalácsot a jó magyarnak s ezért az ígétért aztán kaptak katonát. Mi pedig még most is várjuk az ígét mézeskalácsot.

Nos tehát, a mint mondám, felültették a nemesi bandériumot. (Ugy értem, hogy a lóra ültették fel.)

Ivánóczy Gergely uram szinte tudott róla; ő is ott volt a diétán, a mikor megszavazták. Tudta, hogy menni muszáj, hiszen az is nemesi juss. Aztán meg ott van a fegyver mind; fényes, csillogó. A zsábrákon ki van gyönggyel himezve az Ivánóczy ősi ezimer: egy törököt ledőfő magyar vitéz. A régi aczél fringia is megvan. Akár rá lehetne fogni, hogy damaskusi. Végig verték már azzal a törököt háromszor, még sem esorbult bele. No a pisztoly, az egy kissé hiányos; az igaz, nincs kakasa, de az Ivánóczyak öltre mennek a csatában és nem csak úgy messziről küldik ide-oda a golyóbist.

Mikor Ivánóczy uram haza felé baktatott az ország gyűléséről, megszölitotta a lovas legénye:

— Vitéz nagy uram, ugy hallom, háboru lesz.

— Azt bizony jól hallod.

— Aztán meg, hogy mi rongyosok, itthon fogunk lebzselni s csak a vitéz nemes urak mennek.

— Ugy lesz, édes fiam.

— Hát én gondoltam valamit.

Az ember, ha más dolga nincs, meghallgathatja azt — gondolta Ivánóczy — legalább, ha valami nagy számárság léssen, egy jót nevet rajta.

— Beszélj, fiam.

— Azt gondoltam, tisztességgel mondva, hogy ha nagy uramnak kék elmennie, vagy talán épen Pál urnak, aki most aféle mézeshetes: inkább én mennék el helyettök.

Ehhez jó volt előre hozzá tenni, hogy „tisztes-

séggel mondva”, mert ez jókora gorombaságnak is beillett. — Hát Ivánóczy — de genere Ivánócz et Zsolnalfalva — egy se legyen az inszurgensek között?!

— Bolond beszéd ez, édes fiam — mondá Gergely — nem megy az; neked nem szabad helyettünk megöletned magadat.

— Hászen kérem, vigyáznék én a bőrömrre, nem is bántana ott engem senki.

— Nem lehet az mégse...

Azzal szó nélkül tovább lovagoltak, a lovaslegény hátra maradt nagy szomoruan, a szekér mögött, buslakodni. Fájt a szive szegénynek, a Rózsika leányasszony belső eselédje miatt, azt a leányt akarta megbosszulni avval, hogy el mén háboruzni.

Gergely pedig ismét visszasülyedt gondolataiba. A gyeplőszárat oda akasztotta a nyereg kápara, levette a süvegét fejről, ugy szellőztette ki az agyát.

Nehéz gondolat gyötörte a szegény öregot. Valakinek el kell mennie, annyi bizonyos; de ő már öreg legény, alig bírná ki, hisz már tul van a hatvanon, nem is neki való a sok hereze-hureza a háboruban, ugy is közel van már a halál ő hozzá; minek még azt a kis időt jobban kurtítani. Pál, a fia, meg még ugy sem mehet, két hete sines, hogy házas; szegény feleségét előlné a szomorúság, az epekedés, az ilyen gyöngte teremtés, ha oka sines is rá, csinál gondot magának, hát még így. Ő azt bizony meg nem engedheti.

Gyöngéje volt az öregnek Erzsike, a fia felesége. Ugy szerette, mind ha az édes leánya volna. Sőt sokszor ugy érezte, mintha az a szeretet más volna, mint apai szeretet. Ugy érezte, hogy máskép, hogy jobban szereti, mintha a leánya volna. Egy szer majdnem rá jött az öreg, hogy szerelmes is az új leányába... Ni, az öreg szív...! Feltette magában, hogy Erzsikéért nem engedi Pált, inkább maga megy el.

Nehéz helyzet volt ez.

Mikor haza ért, már ott várta a ház előtt a kis familia. Erzsike a Pál karján, fejét ráhajtotta az ura vállára. Ott volt Rózsika is, a másik szép gyermek. Gergely a kengyelből mindjárt a menyé karjaiba ugrott, majd eldöntötte azt a gyenge teremtést. Az öreg tele volt kérdésekkel, mintha egyebet sem hozott volna haza:

— Hogy vagytok? Jó volt-e Pál? Rózsika nem kötődött sokat? A kis csiz meg van-e még, a mit együtt fogtak a multkor? Hányszor volt elsözva a leves azóta?

Aztán hamisan hozzátette:

— Nem járt-e itt még a golyamadár?

Az asszonyka elpirult, a kis kezét felemelte, hogy rácsapjon a rosszakodó öregre, ez elkapta a felemelt kezét s szaporán összecsókolta. Borotválatlan arca egészen vörössé dörzsölte a lágy kis kacsót.

Jó hosszú ideig tartott, míg Rózsikára és Pálra került a sor. Ezekhez nem is volt annyi kérdése.

Bementek a házba. Bent levetette magát Gergely egy kiterített medvebőrre, úgy pihent meg.

A közben pedig csak törte a fejét:

Hát ezeket kelljen neki elszakítani egymástól! Ezt az áldott jó asszonyt megszeméltetni azzal, hogy elviszik az urát háboruba!

Beszélni kell azzal a fiúval.

— Erzsike, Rózsika menjetek a konyhára, nézzetek a vacsora után.

Magára maradt a két férfi.

— Te Pál, kit szeretsz te jobban, Erzsikét vagy az apádat? — kérdezte akkor.

dezek; ülj mellém erre a medve-bundára és hallgass, mit mondok, de oszt' ne legyen ellenvetésed.

A fiú leült apja mellé a medve-bundára.

— Nos hát, édes fiam, háboru lesz; a bolond muszka el akarja venni Sziléziát, az osztrák sógor meg nem akarja adni, hozzánk jött: segítsünk! Mi először nem akartuk, elmondtuk bajainkat, gravameneinkre kértünk orvoslást, ezirkumskribáltuk követeléseinket, amire a szomszéd responsuma az volt: ha mi kitisztítottuk a ti országotokat a töröktől, tisztítsátok most ti ki a mienket a muszkatól. Hát mi tagadás ebben igaza van. Erre kissé hajladoztunk, én már mellette is lettem volna az egésznek; de a nagyobb rész még nem engedett: ekkor a só-

Horvát műcsarnok.

— Édes apám, ez nehéz kérdés!

— Csak ki vele, nem haragszom meg, ha Erzsikét mondot, úgy segéljén, örülnék is neki.

— Én nem tudom, kit.

— De hátha mégis!

— Apámat is szeretem, meg Erzsikét is nagyon szeretem...

— Így van jól fiam, így van jól, apádat szereted, Erzsikét nagyon szereted...

— Édes jó apám!

— Ne vágj a szavamba, így van rendén. Édes apád tied már harmincz esztendeje! Erzsike tiz napja. Persze, hogy jobban szeretheted.

— De...

— Semmi de; majd akkor szólj te, amikor kér-

gor megígérte, hogy megvizsgálja a dolgunkat, erre persze a markába csaptunk s beleegyedtünk, hogy elmegyünk muszka hajtani.

A fiú felkapta a fejét. Hja a vér!

— A nemesség felkel — folytatá az öreg — a nádor a vezérünk, generális, brigadéros mind meg van már, csak a sereg van szerte az országban, de majd összegyülünk.

— Igen, megyünk!

— Nem addig a' fiam, valamit akarok neked mondani.

— Mondja apám uram!

— Ne instálj engem, úgy is mondom. Nohát, aszondom, hogy te nem mégy háboruba.

A fiú felszökött helyéről.

— Csigavér fiam, csigavér — csitítá az öreg — ne olyan hevesen. Te nem fogsz elmenni, más megyen helyetted.

— Helyettem! más? Olyan nines, édes apám. Mit vétettem én, hogy így megbecstelenitenek engem?

— Fiam, ne tüzelj, hát nem azt mondtad, hogy Erzsikét nagyon szereted; hát az mit csinál, ha te elmegy?

— Azt tudom, hogy mit csinál, ha én elmegyek, de mit csinálók én, ha el nem megyek? Mindenki kint van a esatamezőn, csak én ülök itthon a kemence mögött? Hogy merjek aztán más ember arezába nézni? Nem! én megyek!

Jól állt a fiúnak ez a vitézkedés.

— Fiam, nem méisz, van helyetted valaki, aki örömmel, bátran megy; aki van még talán olyan vitéz legény, mint jó magad; forgatja a kardot úgy, ahogy te, és nines neki szerető fiatal hitvese, akit elhagyjon. Nem te miattad megy, aki megy, hanem a feleséged miatt. Ma egy esztendeje ott lett volna az első sorban a helyed, én átkoztalak volna meg, ha nem kértél volna ott helyet magadnak; de ma?!... Gondold meg, azok a szép szemek; még kisirja utánad!

— Hátha nem sirja ki, hanem kiég a szeme a szégyentől?

— Ne félj, titeket nem ítél meg senki...

— Hát mi önmagunkat?!

— Ti itthon maradtok, érted, én akarom. Helyetted elmegy valaki, aki szeret titeket, aki azt akarja, hogy a mézet élvezzék, amit az Isten esöpögtetett a szívetekbe. Helyetted elmegy valaki...

— Ki az a valaki?

Az öreg büszkén csapott öklével feszülő mellére.

— Én vagyok az.

— Apám, apám!

— No no, én megyek, punktum. Erzsikének mondjuk, hogy most a vén sasokat viszik, a fiatalokat csak akkor, majd ha szorul a kapeza odakint.

Pál hagyta, hadd rendelkezék az öreg, ő majd tesz a saját feje szerint. Bejött már a konyhából az asszony nép. Az öreg elkezdett tréfélkozni.

— Erzsike lányom, szereted-e a huszárokat?

— Szeretem-e édes apám? De még hogyan!

— Hát te Rózsikám, szentem, szereted-e?

— Attól függ, hogy milyen, ha olyan volna, mint édes apám uram!

— Olyan lesz, akkurátosan olyan lesz, esákós² tarsolyos, nyalka huszár lesz.

A leányok odaperdültek az öreg köré a medve-irhára.

— Mondja, mondja, mikor jön? — kérték az apát.

— Oh, majd én azt megmondom előre! Egyszerre csak hipp-hopp, itt terem, ugy-e Pali fiam?

Pali fiam nem is értette meg a kérdést, csak rá hagyta, hogy úgy, úgy!

Az asszony észrevette, hogy valami bántja az urát, hozzá ment.

— Mi baja kigyelmednek?

— Semmi, édes lelkem, semmi; gondolkozom, azaz, hogy... origy csak ki egy kicsit, majd utánad megyek.

Az asszony még tett-vett egyet-mást a szobába, aztán kifordult a konyhába... Pál követte.

— Édes kis asszonykám, apánk avval a hirrel jött, hogy háboru lesz, s nekem el kellene mennem.

Erzsike szemei nagyra nyitak, areza olyan volt, mint egy ijedt özé. Pál folytatta:

— Nem engedi, hogy én menjek.

A nő areza ennek hallatára nem árult el semmi örömet.

— Azt mondja, hogy ő megy el helyettem; ő, a hatvan éves öreg. Azt mondja, hogy nekem itthon a helyem, te melletted. Én nem akartam.

Az asszony nem mert az ura szemei közé pillantani, lenézett a földre. Egyszerre rettenetes lepte meg: hátha elfogadja az apa önfeláldozását? hátha! Ijedezve mondta:

— De ugy-e, mégis csak elmegy kegyelmed?

— Ugy-e, ugy-e! te is azt mondd, hogy menjek? — kapott a szón Pál.

— Az én uram nem maradhat otthon, amikor nines otthon a helye.

— Ezt mondtam én is magamban. Ugy-e, te küldesz? Te mondd, hogy menjek?!

— Én, én!

Az asszony büszke volt, hogy ő küldi az urát háboruba.

Mikor Pál meg a felesége bementek a szobába, már megbeszéltek az egészet. Titkolni kell az apa előtt, hogy Pál is megy; készülni kell, de titokban, s majd ha már elment az öreg, megyen utána a fiatal is. Lehet, hogy nem is találkoznak, csak valahol a esatamezőn vagy a másvilágon.

Lázasan készülődtek. Nappal folyt a munka az öregért, éjjel a fiáért.

Mikor aztán Gergely ur paripáját kivezették elkezdtek bucsuzni. Mind sirtak. Gergely könnyei örömkönnyek voltak, látva azt a boldog, boldog asszonyt az ura mellett. Ha neki ezeket el kellett volna szakítani egymástól!

Alig hogy kiment az öreg az udvarról, elővezették a második lovát is. Itt a bucsuzás már rövidebb volt, elvégezték ők az odabent.

— Gondolsz-e rám sokat?...

Furesa az ember, amikor elszakad egymástól, nem tud egyebet, mint örökké ugyanazt hajtani.

— Gondolsz-e reám?

— Imádkozom kegyelmedért! — felelt az asszony.

Mikor Pál messze az elhagyott háztól visszafordult, ott lengett a távolban egy fehér keszkenő; az sugta neki azon az édes, lágy hangon, amit olyan jól ismert:

— Isten áldjon, Isten áldjon!

LEVELES-SZEKRÉNY.

Katona István urnak *Szolnok*. Dió-pálinkát a következő módon készítünk: 30 szép nagy diót összezuzunk, hozzá adunk 30 szem szegfűszeget, 2 gr. fahéjat, egy üvegbe rakjuk és 1 liter tiszta gabonapálinkát öntünk a tetejébe. Az üveget meleg helyen, p. o. a konyhában egy polezon néhány hétig állni hagyjuk, minden nap jól fölrázva a tartalmát. Azután vigyázva leöntjük a pálinkát, majd átszűrjük itatós papíron, vagy nemezen és $\frac{1}{2}$ liter vízben főzött 1 kiló cukrot adunk hozzá. Egy kis parajlével zöldre lehet festeni. Csakis teljesen tiszta gabonapálinkát szabad hozzá venni. Ha a leszűrés után is mutatkoznék egy kis alj, akkor diópálinkát nagyon lassan más üvegbe kell átönteni, úgy, hogy az üledék visszamaradjon.

Balázs János, Rugási János, Bezdi János, Antal Adolf, F. Keresztes Mihály megküldöttük.

Heidfogl József urnak. Köszönjük a szives érdeklődést, csak buzgólkodjék továbbra is.

Győry Sándor urnak. A beküldött 1 frtot, a mult félévi hátraléokra irtuk, a lap menni fog e félévben is Tóth József urnak. Ujévig rendben van.

Komáromy Mátyás urnak. A kért régi lapszámokat sajnálatunkra meg nem küldhetjük, mert nagyon korlátolt számban vannak.

Rubold Sándor urnak. Megkaptuk. A kért könyvecskét megküldöttük. A naptárra vonatkozólag még nem tudunk határozott választ adni, minden olvasóinknak érdeklődésétől függ; ha látjuk, hogy közönségünk érdeklődése oly arányokban nyilvánul, mely a naptár megjelenését lehetővé teszi, úgy minden bizonynyal fogunk kiadni egy diszes, hasznos és mulattató kalendáriumot.

Szany Péter urnak. Rendbe hozzuk dolgát a leg-rövidebb idő alatt.

N. F. A fenti üzenet önnek is szól.

Tázlár János urnak. 1. November elsejéig lesz nyitva. 2. Ha legalább harminczan egyszerre feljönnek úgy megkaphatják a kedvezményt. 3. Minden bizonynyal megnézi még a kiállítást, de hogy mikor azt még nem tudjuk.

Szauer János urnak. Elintéztük és megküldöttük a kért számokat.

Horváth János, Som István, N. K., Szijgyártó Péter, Kosztiás János, Harmat Imre, Kovács Gergely urnaknak. Elintéztük.

Kálmán János urnak. Hisszük, hogy nem lesz hija.

Tátrai György urnak. Üdvözlétét átadtuk. Pósa Lajos összes költeményeinek gyűjteménye még nem adatott ki.

L. D. urnak, Szeged. Ha a név nem magyaros kiejtésű, akkor a magyarosítást minden bizonynyal megengedik. Anév változtatás engedélyére az esetben igen is számíthat, ha eljárása okát helyesen meg tudja indokolni.

487. előfizető. Bármennyi jóakarát volna is bennünk, sajnos, mit sem tehetünk, mert nálunk üresedés nincsen és különben is Pesten minden téren olyan nagy a verseny, hogy itt bajos célhoz jutni.

Kuthy Béla Gyula urnak. Csodáljuk, hogy lapot nem kapott, holott mi rendesen elküldöttük. Ujra postára tesszük a félév kezdetétől megjelent számokat. Előfizetését július hó 1-től számítjuk, mert az

előző számokból csak éppen a saját szükségletünkre elégséges példányszám áll rendelkezésünkre.

Bicskey Kálmán urnak. Eligazitottuk

D. L. és K. G. uraknak. Kenderes. Tévedés volt és magától rendbe jön a dolog.

Kell Károly, Pap István, Kanyó József, Ochs János, Vaszanovits Mihály, Kádár Sándor, Pál Ferencz, Békési Lajos, Izsák Sámuel, Toffler Lázár, Rubold Sándor, Bényey Károly, Spóner Ferencz uraknak. Elküldöttük.

Budapesti piaci árak.

Budapest, augusztus hó 15-én.

Gabona. (Árak métermázsánként értendő.) *Buza* 79—81 kg. *tiszavidéki* 6.55 frttól 6.75 frtig, *pestvidéki* 6.50 frttól 6.70 frtig, *fehértmegyei* 6.60 frttól 6.70 frtig, *bácskai* 6.70 frttól 6.90 frtig, *bánsági* 6.50 frttól 6.70 forintig.

Rozs 70—72 kg. 6.25 frttól 6.35 frtig.

Árpa: takarmánynak 60—62 kg. 3.80 forinttól 4.50 frtig, *égetni való* 62—64 kg. 4.50 frttól 5.00 frtig, *sőrfőzdei* 64—66 kg. 6.00 frttól 7.00 frtig.

Zab 39—41 kg. 5.90 frttól 6.25 frtig.

Tengeri 78—82 kg. 3.29 frttól 3.31 frtig.

Liszt ára 100 kgként.

Sz.: 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

11.10 10.80 10.40 10.10 9.60 9.10 8.60 7.20 4.50.

Buzakorpa, finom 3.40—4.60, durva 3.40—4.60 frt. zsákkal együtt.

Egyéb magvak: *vörös lóhere erdélyi*: 26—32 frt; *lucerna* 35—42 frt; *baltaczim* 9—9 $\frac{1}{2}$ frt; *takarmányrépa* 22—25 frt; *mák* 16.50—17 frt; *taraszi bükköny* 4.75—5.00 forint; *bab fehér* nagyszemű 6.25—6.75 frt, — *törpe* 7.50—7.75 frt, *tarka* 6.—6.50 frt; *lencse* 8—12 frt, *borsó* 8.50—9.50 frt. *Köles* 5.20—5.50 forint, *Kendermag* 8.75—9.25 frt. *Repeze*: 9.50—10.10.

Marhavásár fizetnek páronként: *elsőrendű jármos ökörért* 290—360 frtig; *középmínőségűért* 200—280 frtig; *gyenge minőségűért* 235—250 frtig; *hízott magyar ökörért* mm.-ként élősúlyban 28—31 frtig, *hízott tarka ökörért* 26—32 frtig. *Fejős tehén*, magyar fajta 65—85 frtig, arka 60—120 frtig darabonként. *Élő borju* 1 kgr., élősúlyért fizetnek minőség szerint 26—43 frt. *Vágott borju* 1 kgr. hussúlyért fizetnek 42—58 kr.

Juhvásár: *hízalt ürü* páronként 13—20.00 frt, *feljavitott juh* 11.—13. frt, *kiverő juh* 8—10. frt.

Sertésvásár. (Köbánya.) 100 kgrkint élősúlyban, 40% és 45 kgr. levonás az életre. *Elsőrendű* 320—380 kilogr. nehéz sertésért 44—46 kr, *vidéki sertés* könnyű páronként 250 kilóig 42—43 kr.

Baromfivásár. *Lud* páronként 3.00—5.50 krig, *kaesa* 1.80—3.50 krig, *tyuk* 1.30—1.40 krig, *esirke* 55—1.10 krig, *kappan* 1.90—2.80 pulyka 2.50—3.00 krajezárig.

Takarmányvásár. *Réti széna* 1.80—2.00 frt, *muhar* 2.00—2.60 frt, *zsupszalma* 1.70—1.80 frt, *alomszalma* 1.20—1.40 frt.

Vegyesek. *Tojás* forintonként 50—55 darab. *Szalonna* 45—48 kr. *Vaj* Ia. 80—160 kr., IIa. 70—120 kr. *Olvasztott vaj* 60—100 kr. *Méz* sárga esurgatott 26—30 kr. *Viaszk* 1.45—1.65 kr.

Mütrágyák. *Thomas-salak* 22—25% 2.80—3.40 frt. *Kálitrágya* 20—22% 2.75—3.00 frt. *Vasgálicz* Ia. 3.40—3.75 frt, *Vasgálicz* IIa. 2.75—3.25 frt. *Rézagálicz* 24.—25.— frt. (100 krgként 50 kgos Budapestben.)

ORSZÁGOS MAGYAR KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körut 8.

Alakult 1894. évben.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávyssy Béla. Igazgatósági tagok: Andrassy Geza gróf, Bujanovics Sándor, Dessewffy Aristid, Komjáthy Béla, Péchy Tamás, Püspöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szónyi Zsigmond, Sztáray István gróf, Teleki Sándor gróf.
Vezérigazgató: Szónyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet a gazdaközönség általános elismerése szerint hűven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes melegegedését vívta ki magának, az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarítást tesz lehetővé a szövetkezet pusztán csak a díjakat számítja fel a megfelelő kincstári bélyeggel; minden más illeték kizárásával.

A takarmány és termények (szalmás eleség)

biztosítása szintén a legkedvezőbb feltételek mellett eszközölhető. A díjak itt is a lehető legmérsékeltőbbek.

Gazdasági egyesületi tagok — tekintet nélkül a biztosított érték nagyságára — a tiszta díjból 5% díjengedményben részesülnek.

Kis gazdák, ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlattal terményeiket biztosítják 10% engedményben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az **igazgatóság Budapestben**, (József-körut 8. sz.) és a **vidéken létesített ügynökségek**.

Csak 2 frt 60 kr!

Nickel rem. erős zsebóra, szépen díszített tokkal másodpercz mutatóval 2 frt 60 kr. nickel rem. zsebóra, zománcez-számlappal másodpercz mutatóval, minden 25—30 órában felhuzandó, kitűnő szerkezetű 3 frt 20 kr., nickel rem. zsebóra, művészileg vésett tokkal, másodpercz mutatóval, legfinomabb 4 frt 10 kr. — Tula rem. zsebóra 5 frt. Mindez egyedül

KUN IMRE,

műorás- és ékszerésztől szereshető be
Budapest, Doh-utca 72.

Minden arany- és ezüstáru hallatlan olcsó áron. 5 pár nehéz ezüst evőeszköz 7 frt, 14 karátos aranygyűrűk 2 frt 40 és feljebb. Arany női rem-óra 13 frt és feljebb. Ezüst rem. zsebóra 6 frt, kettős fedéllel 8 frt és feljebb. Arany gyermekfülbevaló 1 frt 60 és feljebb. Ezüst lánczok 2 frt és feljebb. Ébresztő óra 2 frt. A nálam vásárolt áruk jóságáért és valódiságáért **10 évi írásbeli jótállást** nyujtok. Javítások 2 évi jótállással. Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, Alkotmány-utca 31. Váci-körut sarok.

Több évi tapasztalat után bebizonyult, hogy a legtökéletesebb és tartósságánál fogva a legolcsóbb és legtökéletesebb permeterzőgép a **Vermorel**-féle

„ECLAIR“

peronospora permeterző, mely eddig minden versenynél az első díjat nyerte el.

Kizárólagos magyarországi képviselő.

Ár 21 forint csomagolással.

Knittelfeldi Ia jegeczes azurin 1 frt 25 kr. klgja

„Rézgálicz“ 30 frt métermázsánkint.

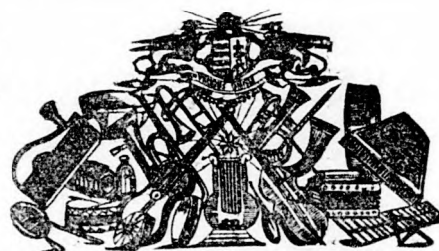
„Raffaháncs“ 56 kr. kilogrammja.

Ajánlunk

mindennemű: **vasneműeket, mérlegeket, mezőgazdasági-gépeket, zsákokat és ponyvákat, szalonát és zsirt, állatorvosi gyógyszereket** stb. stb.

➡ Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldünk. ➡

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

STOWASSER J.

hangszergyáros, esász. és kir. udvari és hadsereg szállító

BUDAPEST, II. ker. Lánchíd-utca 5.

Ajánlja saját gyártmányu fuvó-, vonó- és ütőhangszereit és azok alkatrészeit valamint kitűnő hangu czimbalmait.

Közégi és tüzoltói zenekarok felszereléséhez szükséges fuvóhangszerek a legjutányosabb árban és legelőnyösebb feltételek mellett szállítanak. Mindennemű hangszerek javítása a legolcsóbb ár mellett eszközöltetnek. Régi hangszerek becseséltetnek. Erős orgonahangu harmonikák-ból külön árjegyzék kérendő.

Iskola negyedük 3frtől felfelé.

Közégi dobozok

A lótenyésztés emelésére alakult részv.-társ.

Budapest, „Tattersall“

(külső kerepesi-ut 17—19. a keleti pályaudvar leszálló oldalával szemben)

f. év október hó 4, 5, és 6-án

luxusló vásárt

rendez.

Bejelentések **szeptember 15-ig** a „Tattersall“ titkárságához intézendők, honnét kívánatra bejelentési lapok a hátlapjaikon foglalt vásárszabályzatokkal egyetemben bárkinek megküldetnek.

Katalogusok szeptember hó 20-tól kaphatók.

Az igazgatóság.

Magy. kir. államvasutak menetrendje.

Érvényes 1896. évi május hó 1-től.

A vonatok indulása Budapest keleti pályaudvarról.

Dél felé				Délután			
vonat szám	óra	perc	vonat neve	vonat szám	óra	perc	vonat neve
24	12	30	v. v.	22	12	15	Bicske
1902	1	45	k. e. v.	310	12	35	Hatvan
102	2	15	"	1316	1	30	Hatvan
10	6	35	sz. v.	1302	1	35	Gratz
304	7	—	gy. v.	602	1	55	Arad, Bukarest
320	7	—	sz. v.	4	2	05	Bécs, Páris
1010	7	15	luxus v.	504	2	15	Kolozsvár, Brassó
402	7	20	gy. v.	904	2	25	Belgrád, Eszék, Bród
906	7	35	sz. v.	16	2	30	Bicske
1508	7	40	"	404	2	35	Kassa, M.-Sziget, Lemberg
1006	8	—	"	1042	2	45	Zágráb, Fiume, Eszék
604	8	05	"	302	2	55	Ruttká, Berlin
506	8	30	"	312	3	05	Hatvan
06	8	35	gy. v.	510	3	15	Szolnok
408	8	55	sz. v.	1022	3	35	Ereszt
306	9	20	"	908	4	—	Szabadka
1708	9	40	"	12	4	25	Győr
28	11	25	v. v.	308	5	20	Fülek, Ruttká
				508	5	45	Kolozsvár, Brassó
				318	6	20	Hatvan
				1706	7	05	M.-Sziget, Stanislau
				18	7	15	N.-Kanizsa, Bicske
				1506	7	30	Kassa, Poprád-Felka
				1904	8	30	Zágráb, Fiume
				406	8	40	Ungvár, Lemberg
				912	8	55	Eszék, Bród, Belgrád
				502	9	15	Kolozsvár, Bukarest
				1304	9	30	Grätz
				1904	9	55	Pécs, Eszék, Bród
				606	10	—	Arad, Brassó
				8	10	25	Bécs
				1510	10	40	Kassa, Poprád-Felka
				512	11	—	Arad, Nagyvárád
				322	11	20	Ruttká, Miskolc
				1008	11	50	Uj-Dombóvár, Pécs

A vonatok indulása Buda-gyártelep kitérőről

1902	6	40	sz. v.	Esztergom	4004	3	—	sz. v.	Esztergom
					4012	7	10	v. v.	Esztergom

A vonatok érkezése Budapest keleti pályaudvarra.

Dél felé				Délután			
vonat szám	óra	perc	vonat neve	vonat szám	óra	perc	vonat neve
1001	1	35	k. e. v.	311	12	25	sz. v.
901	2	02	"	391	12	50	gy. v.
643	5	00	lv. sz. sz.	903	1	05	"
321	5	20	v. v.	601	1	10	"
1707	5	45	sz. v.	3	1	25	"
605	6	10	"	403	1	30	"
47	6	15	lv. sz. sz.	1001	1	45	"
405	6	35	sz. v.	503	1	50	"
7	6	40	"	1301	2	10	"
907	7	00	"	23	4	50	sz. v.
911	7	05	v. v.	313	5	55	"
309	7	25	sz. v.	505	6	20	"
1303	7	30	"	25	6	40	v. v.
301	7	40	gy. v.	5	7	15	gy. v.
1903	7	55	sz. v.	603	7	20	sz. v.
1009	8	00	gy. v.	905	7	35	"
1003	8	20	sz. v.	395	7	45	"
1205	8	25	"	1005	8	00	"
119	8	50	"	1070	8	10	"
309	9	15	"	1009	8	25	lux. v.
11	9	20	"	407	8	40	sz. v.
907	10	15	"	15	8	45	"
307	10	35	"	1507	9	05	"
21	10	40	"	9	9	20	"
1907	11	45	"	401	9	55	gy. v.
511	12	00	"	119	10	00	sz. v.
				303	10	15	gy. v.
				1021	10	25	v. v.
				317	11	00	sz. v.
				17	11	45	"

A vonatok érkezése Buda-gyártelep kitérőbe

4001	7	30	sz. v.	Esztergom	4011	4	41	v. v.	Esztergom
					4003	9	22	sz. v.	Esztergom

Fényképészeti műterme!

RAUCH EDE

Budapest,

VII. ker., József-körút 51. földszint.

Ajánlja magát mindennemű arc képek készítésére úgy mint Arc képek Mignon Stefania, Kagyló, Cabinet, Markart, Boudoir és Pane alakban a legkisebbtől egész életnagyságig, fekete ésszinezett. Megújítások, másolatok, mindenemű olaj-, pastell-, aquarell-képek, rajzolatok, könyvmások, szobrok vagy bármi más képek után stb.

Pillanatnyi fényképezés. Különlegességek : gyermek-arc képek, épületek, tájak és ipartárgyak fényképezése stb., stb. Mindennemű munkák amateur fényképezészek részére.

Törleszt. kölesön földbirtokokra.

Legmagasabb költségen a valódi becsérték alapján 20-60 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzügyintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebeholyítás 14 nap alatt.

Semmi előleges költség. Minden felvilágosítás díjmentes. Beküldendő csakis a telekkönyvi kivonat, kataszterterv. Konvertálás helyeg-és illetékmentes. Cím:

Ingatlan-és Jelzálog-Forgalmi-Intézet.

Budapest, Váci-körút 39. sz. Legnagyobb Ingatlan-és Jelzálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában egyedüli, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlva van.

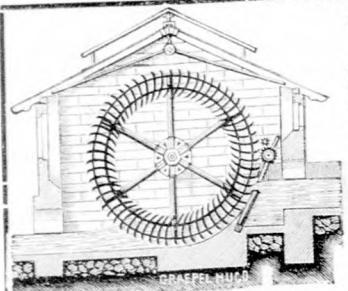
Kossuth-Emlék.

Emlékkönyv Kossuth Lajos életéről 18 képpel.

Írta: Clair Vilmos.

A Kossuth-Emlék tartalma: 1. Kossuth Lajos élete. 2. Kossuth a szabadságharcban. 3. Kossuth otthona. 4. Kossuth családja. 5. Kossuth nőtája. 6. Adomák Kossuth életéből. 7. Kossuth gyermekei a fogságban. 8. Kossuth kezeirása. Ára 25 kr.

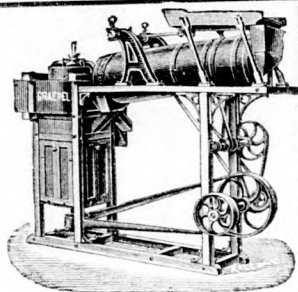
Megrendelhető az összeg beklüldése mellett a „Független Újság” kiadóhivatalán.

Vizikerekek, turbinák, gőzgépek, gőzkazánok minden nagyságban őrlőmalmok és egyéb ipartelepek üzeméhez

Őrlőmalmok, vámmalmok

berendezését és átalakítását a legjobb rendszer szerint elvállal

Graepel Hugó, gépgyáros

BUDAPEST, V. ker., Külső vácz-ut 46. szám.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Kurcz Lipót és Társa

photozinkografiai műintézete

BUDAPEST, VIII., Szentkirály-utcza 13.

Készít:

mindennemű nyomtatványhoz szükségelt

Clichéket

Chemigrafia, chromotypia, photo-, (auto)-typia, fametszet stb. után.

Térképek, tervezetek, alaprajzok

photolithografailag legszebben és legolcsóbban sokszorosíttatnak.

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalánál megrendelhető:

Honfoglaló őseink históriája

(Magyarország ezredéves története).

Írta: **ALPÁRI LAJOS.**

A mű röviden és érdekesen tárgyalja Magyarország ezredéves történetét, melyet minden magyar ember, kell, hogy ismerjen. A szöveget 8 szép nagy kép díszíti.

A Független Ujság előfizetői 20 krért, nem előfizetők 25 krért rendelhetik meg.

A budapesti

gyapju-aukcziók

ez idei első sorozata július hó 8-án megindult. Árverési raktár gyanánt a m. kir. államvasutak dunaparti tehérpályaudvarának egy helyisége szolgál. Az ezen raktárba czimzett és szeptember hó 30-ig eladott gyapjuk után sem raktárber, sem raktárhoz való szállítási beraktározási és mérlegelési díj nem számíttatik. Azonfelül ezen gyapjak szállítási díjkezdvezményekben is fognak részesülni.

Bejelentéseket elfogad és felvilágosításokkal szolgál

HELLER M. és Társa

Budapest, V., Erzsébet-tér 13. sz.

KÜHNE E. Mosonban

Magyarország legrégebb gazdasági gépgyára
(1856)

Ajánlja 40 év óta általán elismert és több mint 17.000 példányban elterjedt

sorvetőgépeit

sík és hegyes talajra.

Egyedüli gyártása a szab. Laecke-féle szántóördő és rét boronálóknak (25-féle nagyságban).

Ventzki-féle szab. takarmányfüllesztők.

Uj hengerek. Sack-féle ekék minden nagyságban. 2, 3 és 4-vasú ekék bármily talajviszonyokhoz. Rosták (magtárrosta 33 frt). Konkolyozók, morzsolók, szeckavágók stb.

Uj! Czirokcséplőgép. Uj!

Főraktár: Budapest, VI., Váczi-körut 57 a.

